

THE ISRAEL CHAMBER ORCHESTRA

Musical Director Uri Segal
The 18th Season
1982-83

1982-83

PATRIMONIO UG

אנחנו בונים עתיד.

PATRIMONIO UC

תכנית הבניה של שיכון עובדים מצטינה הבטחה כבדת משקל. זה נכון. כי מאחורי ההבטחה ניצב "גב" חזק - חברת הבניה הגדולה ביותר, הותיקה ביותר והיחידה שהוקמה למעןך.

רק חברת שיכון עובדים יכולה להבטיח כה הרבה... ולקיים.

55 שנות בניה הן הוכחה חותכת לייעילות - גם בזמנים הקשים ביותר, גם על חשבון הריווחיות.

אתה יכול לבנות על שיכון עובדים.

שיכון עובדים מורשת לפניך את תכנית הבניה שלה לקראת השנים הקרובות. התבונן בה היטב - יעדים אלה יוגשמו במלואם.

- * המשך הבניה באזורי פיתוח, בכל רחבי הארץ.
- * בניה עבור עולים חדשים וזוגות צעירים.
- * המשך הבניה באתרים מסוימים - במטרה לשמר את תנאי המגורים ואת רמת החיים של התושבים.
- * דגש חזק על הפיתוח הסביבתי.

אתה יכול לבנות עתיד
שיכון עובדים
 חברת השיכון הראשונה בישראל

Conductor: **JUAN PABLO IZQUIERDO**
Soloist: **JANE MANNING** (Soprano)
MICHAEL WEINTRAUB (Flute)
DAVID BRAUDE (Violin)
BORIS BERMAN (Piano)

These concerts are under the auspices of the
BRITISH COUNCIL.

We express our appreciation and our gratitude.

Kfar Saba Hall

May 7, 1983

Tel Aviv Museum, Recanati Hall
Subscription Concert No. 9

Sunday Series

May 8, 1983

Monday Series

May 9, 1983

Wednesday Series

May 11, 1983

Y.M.C.A. Hall, Jerusalem
Subscription Concert No. 7
(In Cooperation with the
Israel Broadcasting Authority)

May 14, 1983

Haifa Auditorium
Subscription Concert No. 7

May 15, 1983

MEMBERS OF THE ORCHESTRA

Violin

Isaac Reuven*
Yehekel Yerushalmi**
David Braude**
Ovidio Abramovitch
Aire Bar Daroma
Laura Dayan
Simon Draiblate
Rina Gutkin
Pessach Kuperman
Meir Lakunishuk
Haya Livni
Bertha Yunger
Arthur Zisserman

Viola

Gad Levertov**

Lena Apelman
Orna Godlavsky
Nachum Spiegel

Cello

Emanuel Gruber**
Israel Berkovitch
Lev Tulchinsky
Uri Vardi

Double Bass

Orit Zelniker**
Boris Berger

Flute

Michael Weintraub**

Oboe

Udi Pintus
Glad Hachlili***

Clarinet

Eli Hefetz**

Bassoon

Mona Butler**

Horn

Dan Etrogi

Trumpet

Hanan Friedman**

Timpany & Percussion

Gene Cipriani**

Stage Manager & Librarian

Ilan Amidror

* Concertmaster

** Principal

*** Sabbatical

PATRIMONIO UC

Director: **RONI ABRAMSON**

Musical Director: **URI SEGAL**

MEMBERS OF THE BOARD

Mr. Itzhak Artzi
Mr. David Braude*
Prof. Yehekel Braun
Mr. Aviezer Chelouch
Mrs. Aviva Goldman

Prof. Arie Harell M.D.
Mr. Shimon Kalier
Mr. Gadi Narkiss
Mr. Issac Reuven*
Mr. Chaim Shenhav
M.K. Mordechai Wirshubsky

* Orchestra Member

THE ISRAEL CHAMBER ORCHESTRA is sponsored by:
The Ministry of Education and Culture and the America-Israel Cultural Foundation.

PROGRAM: B&B ADVERTISING & MARKETING LTD. 27 Hahashmonaim Street, Tel Aviv Tel. (03)290291

THE ISRAEL CHAMBER ORCHESTRA

4 Weizmann Str., Tel-Aviv. Tel. 210102

PATRIMONIO UC

JUAN PABLO IZQUIERDO

Born and educated in Chile, Juan Pablo Izquierdo studied composition at the University of Chile. He then won a scholarship for further studies at the Musikakademie of Vienna, where he also took courses in conducting. While in Vienna, Mr. Izquierdo was inspired by Hermann Scherchen, the eminent Swiss conductor. He followed Maestro Scherchen to Switzerland where he stayed for three years.

Upon returning to Chile, Mr. Izquierdo was engaged to conduct the three major orchestras in Chile and was named the Musical Director of the Catholic Institute. He was awarded the National Critics' Prize for his outstanding contribution to contemporary music. In 1966 he was awarded the First Prize at the Mitropoulos Competition. In 1969 he made his European debut in Holland and many engagements from all the major European orchestras followed. For two years he also was Resident Conductor of Indiana University, where he conducted opera and concerts.

Mr. Izquierdo is, apart from his mastery of baroque, classical and romantic repertoire, a specialist in modern music and for his outstanding performances, he has earned the gratitude of many living composers. He has appeared often in Israel with the Kol Israel Orchestra as well as with our orchestra.

JANE MANNING

Jane Manning, the British soprano, is one of the world's leading specialists in 20th century music and has performed with many of the leading conductors, i.e., Boulez and Abbado. Although very much associated with the music of Schoenberg, Webern and the post-war avant garde, Jane Manning also has a great love for English music ranging from Frank Bridge and the English Romantics to the work of young composers, many of whom she has encouraged with commissions and performances.

Miss Manning also enjoys singing oratorio and opera. After returning from her visit to Israel, she will sing Fiordaligi in Mozart's "Cose fan Tuttee".

This year is the 20th anniversary of Jane Manning's official London debut and she has recently given a series of concerts in London's Wigmore Hall to mark the occasion. This is her second visit to Israel. She was here some years ago to perform "Pierrot Lunaire" with members of the IPO under Zubin Mehta. Later this year Miss Manning will sing the soprano solos in Webern's 2 cantatas in Paris under Barenboim. She will also perform Schoenberg's Erwartung in Barcelona. Next year Jane Manning and her husband, composer Anthony Payne, will visit Australia for her fourth return engagement.

MICHAEL WEINTRAUB

Was born in 1947 in the USSR. He graduated from the Tchaikovsky Conservatory and then played at the Kiev Chamber Orchestra. At the same time he pursued further musical studies and received his Doctorate.

Mr. Weintraub won first prize in an all Russian music competition. He came to Israel in 1975 and joined the Beer-Sheva Orchestra. Since 1978 Mr. Weintraub is first flautist of the ICO.

DAVID BRAUDE

David Braude was born into a family of musicians. His grandfather was a violinist, a composer and a famous conductor in the Ukraine. His father was also a famed violinist. David Braude followed in the family tradition. He started studying the violin at a very early age. He was then selected to attend a school in Riga for the specially musically talented. At the age of 18, he was selected to continue his studies at the National Conservatory of Latvia. At the same time, he was performing with orchestras both as a member and as a soloist. He later became a member of the Radio Orchestra of Riga.

In 1971, Mr. Braude came to Israel on Aliyah and one year later joined the Israel Chamber Orchestra where he is now a permanent member and a member of the Board of Directors.

PATRIMONIO UC

BORIS BERMAN

Born in Moscow in 1948, Boris Berman studied at Moscow Tchaikovsky Conservatory with Lev Oborin and graduated with distinction as both a pianist and a harpsichordist. He left the flourishing career in the Soviet Union to immigrate to Israel where he quickly became one of the most sought-after soloists. He has repeatedly appeared with the Israel Philharmonic and other Israeli orchestras and has often participated in the Israel Festival. He is the Founder, Music Director and Keyboard Soloist of "Music Spectrum".

On his numerous tours Mr. Berman has dazzled critics and audiences alike both in recitals and as a soloist with major orchestras in the USA, Canada and Europe. Mr. Berman has recorded for the Melodya, Philips and Tudor labels and Deutsche Gramophon.

Retaining his permanent position on the faculty of Tel Aviv University's Rubin Academy of Music, Boris Berman has been a Visiting Professor at some of America's most prestigious universities including Indiana University at Bloomington, Brandeis University and, presently, at Boston University.

J.S. Bach: BRANDENBURG CONCERTO NO. 5 IN D MAJOR for Flute, Violin, Harpsichord, Strings and Continuo

The rather short period (1717-1722) during which Bach held the post of Capellmeister to Prince Leopold of Anhalt-Cöthen was one of the happiest in his life. Prince Leopold was an enthusiastic music amateur and played a number of instruments. He appreciated and highly regarded Bach's art. It seems that a personal friendship also developed. Bach's salary was equal to that of the second highest official at court.

A good orchestra was at his disposal and five excellent musicians were especially called from Berlin to join it. The Prince used to take Bach with him on his cures in Carlsbad. However, it seems that these friendly relations cooled down after some years. On that matter Bach remarked later with untypical irony in a letter to a former schoolmate:

"(The) gracious Prince both loved and understood music, so that I expected to end my years there. It must happen, however, that the said Serenissimus should marry a Princess of Brandenburg, and that then the impression should arise that the musical interest of the said Prince had become somewhat lukewarm, especially as the new Princess seemed to be an "amusa."

Bach was now trying to find a new post.

Thanks to Bach's second failed effort we have the beautiful manuscript of "Six Concerts for Several Instruments", known today as the Brandenburg Concertos. Christian Ludwig, Margrave of Brandenburg, who usually lived in Berlin and had good connections with the Prussian court, had probably met Bach in Carlsbad in 1719. It seems that on that occasion he had asked Bach to send him some of his music. The six concertos were sent in March 1721, for the coming birthday of the Margrave, with a dedication.

The manuscript was left unused in the library of Christian Ludwig, and only after his death was obtained by Bach's former pupil P. Kirnberger and given to Princess Amalia, the sister of King Frederick the Great. From the unused condition of the manuscript, the first Bach scholars in the 19th century came to the romantic conclusion that these concerti were specially composed for the Brandenburg Court, and that poor Bach could never have heard them performed. But all indications point to the fact that the six concerti had been composed at different times and for various occasions for the use of Bach's own orchestra in Cöthen, which held up to 17 musicians. Bach not only performed them himself, but later on rearranged parts of them to be included in some later cantatas.

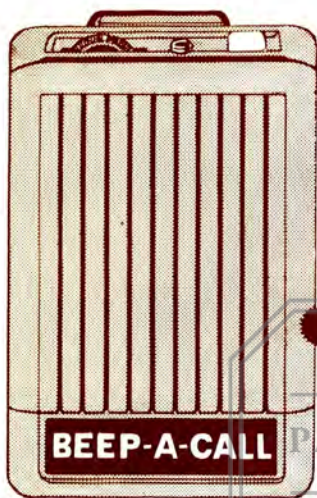
In the whole repertoire of the baroque concerto the inevitable participation of the harpsichord as a continuo instrument was taken for granted, without anyone thinking of making it a more prominent figure in the play. It is difficult to say why it took such a long time. However, this does not mean that the role of the harpsichord player was considered inferior in any way. The opposite is more probable — its role was regarded so essential that one could not do without it. Most often the orchestra was conducted from the harpsichord, which stood in the middle of the stage. On other occasions the leader or "concert master" was the first violinist.

According to Philipp Emmanuel Bach, his father (who played the violin well and was concertmaster at the Weimar Orchestra) often preferred to lead the orchestra "from the middle", from the viola desk, an instrument which he liked to play. Some corroboration to this story may be found in this concerto: the harpsichord part was surely intended for Bach himself; the violin solo was for the first violonist, so that the strings lacked two able players. The number of good players available must have been small enough, so that Bach had to reduce the string parts and write only one (orchestral) violin part. The harpsichord player is the main soloist of this concerto, displaying an extended solo section, a sort of written-out cadenza, when all other instruments are silent. Apart from the solo sections, the harpsichord also plays the continuo part, as is carefully indicated and figured by Bach.

אצלנו הציפצוק חינם! ההודעה היא החשובה!

BEEP-A-CALL

שרות תקשורת אישי בכל חלקי הארץ.

בשפתך
IN YOUR LANGUAGE

בקולך
AND YOUR VOICE

הודעתך תועבר
YOUR MESSAGE GETS THROUGH
WITHIN 10 SECONDS

PATRIMONIC INC

תוך 10 שניות

מוקלט כיס (POCKET PAGER) שהוא קטן מחפצת סניגורית ומופעל ע"י סוללה קטנה 1.5 וולט ישרת אורך בכל מקום בו תהיה, בכל יום מימות השנה, 24 שעות ביממה.
אינך יכול להרשות לעצמך להיות בלי BEEP-A-CALL. מצב דחוף דורש את טיפולך בבית או במשרד. פגישה נדחתה. ארוחת עסקים בוטלה. השמרטף בביתך צריכה לדבר איתך. BEEP-A-CALL יאתר אותך בכל מקרה. במערכת BEEP-A-CALL יכול המתקשר לדבר בקולו הוא, ישירות ליחידת האיתור שבכיסך הודות לטכנולוגיות המתקדמות ביותר של מעגלים אוטומטיים ממוחשבים.
כדי להשתמש ב-BEEP-A-CALL משוט חייג בכל שעה משעות היממה למסוף האוטומטי שלנו ומסור הודעתך בשפתך. (המערכת שלנו מתוכנתת ל-72 שפות).
מוקדי השידור של BEEP-A-CALL ממוקמים בהילטון תל-אביב, הילטון ורייזליים ובחיפה. שרות תקשורת אישי בכל חלקי הארץ.

משרד ראשי: בן-יהודה 168, טל': 03-249294
ובמסניפים: תל-אביב 03-248117; חיפה 04-82611; ירושלים 02-532131; באר שבע 057-32988

BEEP-A-CALL Pocket Pager Gets through to You. Smaller than a pack of cigarettes, powered by a single penlight battery, your pager operates wherever you are 24 hours a day — every day.

You Can't Afford Being Without BEEP-A-CALL. An urgent situation arises at home or in the office; appointment has been postponed; a luncheon date has been cancelled; your babysitter needs to reach you. The BEEP-A-CALL Pocket Pager is the most advanced direct dial radio paging system available. Thanks to the latest technology in automatic terminals and automated circuitry — BEEP-A-CALL enables the caller to speak in his or her voice direct to your paging unit.

רפי דיזיין

יצחק אלחנן 25 ת"א, טל. 654751
להשיג בחנויות המובחרות

הסרטיסטי B&B

Arnold Schoenberg: STRING QUARTET NO. 2, OP. 10
(Arranged for String Orchestra by Composer)
Shoenberg: From a "Preface to the String Quartets"

The four string quartets I have published had a least five or six predecessors. As a child of less than nine years, I had started composing little, and later, larger pieces for two violins, in imitation of such music as I used to play with my teacher. Thus I progressed in composing in the measure I progressed in playing. . . A few years later I found a classmate who possessed a viola and could play it. At once I started writing Trios for two violins and viola, though there was no model for imitation available. When I wanted to play quartets of Mozart and Beethoven my friend Oscar Adler procured a large viola, furnished with zyther strings, which produced pitch and compass of the cello. This instrument I was to play, which, knowing no better, I played by using the fingering of the viola. Soon thereafter I purchased a cello, and this I also played with the same fingering with which I had played the violin. . . for quite a time, until Adler had been told by a real cellist that the fingering on the cello is different. The rest I had to find out myself. . .

While I was strongly under the influence of Brahms and Dvorak, an almost sudden turn toward a more "progressive" manner of composing occurred. Mahler and Strauss had appeared on the musical scene, and so fascinating was their advent, that every musician was immediately forced to take sides, pro or con.

The Second String Quartet in F sharp minor, Op. 10, was partly composed in 1907 and finished in 1908. In this work I departed from the one-movement form, which had been inaugurated by Beethoven (Quartet Op. 131) was passing, and that a new period aimed for rather shorter forms, in size and content and also in expression. This quartet played a great role in my career. However, the decisive progress toward so called atonality was not yet carried out. Every one of the four movements ends with a tonic, representing the tonality. Doubtlessly, the obstacle to comprehension has to be found in the inclusion of extratonal progressions in the themes, which require clarification by remotely related harmony progressions, which are themselves obstacles to comprehension. Some evidently melodic progressions cannot be accompanied by tonal triads, and if at all by chords, they would have to be transformed.

Two poems of Stefan George are presented in music as third and fourth movement.

Maurice Ravel: THREE POEMS BY MALLARME

The three Mallarme Poems owe their genesis to Schoenberg's 'Pierrot Lunaire!' In the fall of 1912 Stravinsky was in Berlin and was invited to the rehearsals of the premiere of Pierrot Lunaire. He was strongly impressed by the work but his feelings about it were ambivalent. However, when returning back to Switzerland he was still much occupied with Pierrot. When Ravel came to visit him he told him much about the work, and probably played some fragments from memory. (The score of 'Pierrot' was not yet published, 1913) At the time of that visit both friends, Stravinsky and Ravel, began to each write short song cycles for soprano with an instrumental ensemble very similar to that of 'Pierrot Lunaire', that is — two flutes, two clarinets, string quartet and piano. Thus Ravel's Mallarme Poems and Stravinsky's Japanese Lyrics were composed. But both composers did not make use of Schoenberg's most daring innovation in 'Pierrot' — the use of Sprechgesang, or the reciting-singing voice. Ravel also planned a programme for a "scandal-concert", where these three works of Schoenberg, Stravinsky and himself should be performed, but his plan was not carried out.

Stephane Mallarme was the central figure of French symbolism and his poems were repeatedly set to music by Debussy, Ravel, Stravinsky, Boulez and many many others. The 'Larousse' Dictionary characterizes his art with the following words: " He expressed himself with subtle language, where the music of the words is often of more import than their sense". One could add also — the picturesqueness of words and metaphors is the aim of his poetry, much more than what they were meant to symbolize. These characteristics made Mallarme the ideal poet for the Impressionists. Ravel's language in the Mallarme Poems is much more 'modern' than usual, bearing an apparent witness to Schoenberg's indirect, and also Stravinsky's direct influence.

THIRD AND FOURTH MOVEMENTS

LITANY

Deep is the sadness that overclouds me,
once more I enter, Lord! in thy house.
Long was the journey, weak is my body,
bare are the coffers, full but my pain.
Thirsting, the tongue craves wine to refresh it,
hard was the fighting, stiff is my arm.
Grant thou a rest to feet that are falt'ring
nourish the hungry, break him thy bread!
Faint is my breath, recalling the vision,
empty my hands, and fev'rish my mouth.
Lend me thy coolness, quench thou the blazes,
let hope be perished, send forth thy light!
Fires are still burning open within me,
down in the depth still wakens a cry.
Kill ev'ry longing, close my heart's wound,
take from me love, and give me thy peace!

TRANSPORT

I feel the air of another planet —
the friendly faces that were turned toward me
but lately, now are fading into darkness.
The trees and paths I knew and loved so well
are barely visible, and you beloved
and radiant specter — cause of all my anguish —
You are wholly dimmed within a deeper glow,
whence, now that strife and tumult cease, there
comes the soothing tremor of a sacred awe.
I am dissolved in swirling sound, am weaving
unfathomed thanks with unnamed praise, and
wishless I yield myself into the mighty breath.
A wild gust grips me suddenly, and I can
hear the fervent cries and prayers of women
prone in the dust and seized in pious rapture:
And then I see the hazy vapors lifting
above a sunlit, vast and clear expanse
that stretches far below the mountain crags.
Beneath my feet a flooring soft and milky,
or endless chasms that I cross with ease.
Carried aloft beyond the highest cloud,
I am afloat upon a sea of crystal splendor,
I am only a sparkle of the holy fire,
I am only a roaring of the holy voice.

English Translation by Carl Engel

J. S. Bach: SUITE No. 3 IN D MAJOR

Bach's four orchestral suites, or **ouvertures**, as they were referred to in his day (owing this misleading title to the extended French overture which was invariably used as the opening movement of the suite), were discovered through copies made in Leipzig, but most probably had been composed at an earlier date (with the possible exception of the Fourth Suite). The fact that two of the suites are in D major is not a coincidence; D major was the preferred key for festive and ceremonial music throughout the eighteenth century, making possible the use of the brilliantly toned D trumpet, which was always combined with kettledrums.

The Third Suite occupies a place of honor in the history of the Bach revival, since it was one of Bach's first orchestral works performed in public after Bach's death, conducted by Felix Mendelssohn, in Leipzig, 1838. The trumpet parts posed a particular problem for the orchestra of that time, since the old clarino technique had been completely forgotten; Mendelssohn had to simplify the parts and reinforce them by adding two C clarinets.

This suite has become highly popular, due, no doubt, to the exquisite lyricism of the "Air" (particularly well-known, arranged for violin as the "Air on the G String"). The Gavotte and Gigue have their own immediate melodic charm as well. More complex is the rather conventional pomp and circumstance of the Overture, traditionally consisting of heavy "pointed" rhythms, followed by a brisk, fugue-like section.

You deserve the best

Don't settle for second-hand interpretations of events and trends in Israel! THE JERUSALEM POST, Israel's only English-language daily newspaper, gives you the news straight from the people who live it.

In Israel, read our local edition, filled with all the national and international news of the day, plus in-depth features and incisive editorials. THE JERUSALEM POST is on sale at book shops and newsstands throughout Israel, or by subscription.

Friends of Israel in other countries also want to keep in touch with Israel, especially when each day's events are so crucial. THE JERUSALEM POST International Edition can help. The wrap-up of the previous week's issues of THE JERUSALEM POST is sent to you every week faster than an airmail letter. It's the next best thing to being here!

For subscriptions and information, please contact THE JERUSALEM POST at either address listed below.

THE JERUSALEM POST

P.O. Box 81, Jerusalem 91000, Israel
120 East 56th Street, New York, NY 10022

TONIGHT'S PROGRAMME

J.S BACH (1685 – 1750)

BRANDENBURG CONCERTO NO. 5 IN D MAJOR

Allegro
Affetuoso
Allegro

ARNOLD SCHOENBERG (1874 – 1951):

STRING QUARTET NO. 2, OP. 10 WITH SOPRANO VOICE
(Arranged for String Orchestra by Composer)

Mässig
Sehr rasch
Litanei
Entrückung

(Text by Stefan George)

INTERMISSION
PATRIMONIO UC

MAURICE RAVEL (1875 – 1937):

THREE POEMS BY MALLARME –

For Soprano and 2 Flutes, 2 Clarinets, String Quartet and Piano

1. Soupir
2. Placet futile
3. Surgi de la croupe et du bond

J.S. BACH (1685 – 1750) :

SUITE NO. 3 IN D MAJOR

Ouverture
Air
Gavotte
Bourree
Gigue

תכנית הערב

י.ס. באך (1750-1685):

קונצ'רטו ברנדנבורגי מס' 5 ברה מג'ור

אלגרו

אפטואזו

אלגרו

ארנולד שנברג (1874-1951):

רביעייה מס' 2 לכלי קשת ולקול סופראן, אופ. 10
(עבוד לתזמורת מיתרים ע"י המלחין)

מתון

מהיר מאד

תפילה

התעלות

(מילים סטפאן גאורגה)

ה פ ס ק ה

PATRIMONIO UC

מוריס ראוול (1875-1937):

3 שירים עפ"י מאלארמה

לסופראן, 2 חלילים, 2 קלרינטים, רביעיית כלי קשת ופסנתר

1. אנחה

2. תחינת שוא

3. עולה מקימור של זכוכית

י.ס. באך (1750-1685):

סויטה מס' 3 ברה מג'ור

פתיחה

אריה

גאוט

בורה

ג'יג

קונצרט מס' 3.

בסדרת "מגוון מוסיקלי"
 בעריכת בוריס ברמן
 מוסיקת עם ומוסיקה מקצועית - עולמות נפרדים
 אמנים אורחים: רובין ויזל קפסוטו - סופראן
 ירון וינדמולר - בריטון
 בוריס ברמן - צ'מבלו ופסנתר
 להקת זמרים ורקדנים מקרית אונו
 ב. ברטוק - שירים מתוך 20 שירי עם לקול ופסנתר
 ב. ברטוק - סונטה לפסנתר
 שירים וריקודים תימניים
 י.ס. באך - קנטטת האיכרים, מס' 212
 יום ב' 23.5.83 במוזיאון ת"א אודיטוריום רקנטי
 כרטיסים להשיג בקופת המוזיאון

קונצרטים מיוחדים

מנצח: דן פוגל
 בשיתוף מקהלת הגברים של אוניברסיטת ווטאן איליינוי,
 ארה"ב.
 י.ס. באך - קונצרטו ברנדנבורגי מס' 1
 ל. כרוביני - רקוויאם ברה מינור למקהלת גברים ותזמורת

מוצ"ש 21.5.83 בכנסית הדורמיציון בירושלים
 כרטיסים להשיג בקופת תיאטרון ירושלים
 יום ב' 26.5.83 באודיטוריום רקנטי מוזיאון תל-אביב
 כרטיסים בקופת מוזיאון ת"א

קונצרטים א-קפלה

מנצח: קלייטון הלבסן
 יצירות מאת: ג. הנדל, א. לוטי, ג. דופי, א. סקרלטי
 ו. מאטיס, ל. סורדן ושירי עם כושים.
 אולם י.מ.ק.א. ירושלים 22.5.83
 כרטיסים במשרד כהנא
 מוזיאון ת"א, יום ד' 25.5.83
 כרטיסים בקופת המוזיאון

י.ס. באך: סויטה מס' 3 ברה מג'ור

PATRIMONIO UC

רבע האוברטורות, כפי שכינה באך את הסויטות שלו לתזמורת, מצויות בידינו מתוך העתקי תפקידים שנעשו בלייפציג, אך נראה הדבר שהסויטות (פרט לרביעית) חוברו בתקופה מוקדמת יותר, בווימאר או בקתן, הסולם רה מג'ור אופייני ליצירות בעלות אופי חגיגי (ראה - מגניפיקאט), אולי מן הסיבה המעשית שהחצוצרות השכיחות ובעלות הצליל המבריק היו חצוצרות ברה. סולם זה נשאר קשור בארועים חגיגיים עד לימי מוצרט ובטהובן.

לסויטה השלישית שמור מקום מיוחד בהיסטוריה של תחיית באך, שכן היתה זו אחת מיצירותיו התזמורתיות הראשונות שזכו לביצוע פומבי לאחר מותו, וזאת ביוזמתו ובניצוחו של פליקס מנדלסון, ב־1838 בלייפציג. קושי מיוחד בזמנו של מנדלסון היוו תפקידי החצוצרות, שכן הטכניקה של תקופת באך, טכניקת ה"קלארינו", נשכחה כ־150 שנה. מנדלסון פישט את תפקידי החצוצרות והוסיף להן לעזר גם שני קלרינטים.

הסויטה השלישית זכתה לפופולאריות רבה. ללא ספק בשל האריה (המוכרת לרבים בעיבוד לכינור סולו כ"אריה למיתר סול"). גם הגאבוט והג'יג הם ריקודים פשוטים ובעלי קסם מלודי התופס מייד.

מורכבת יותר היא הפתיחה הצרפתית הבנוייה בצורה המקובלת של מקצב אטי כבד (המכונה "מקצב מנוקד") ולאחריו קטע מהיר, דמוי פוגה.

עדו אברבאיה

פרק שלישי:

ת פ י ל ה (סטפאן גאורגה)

עמוק העצב שאותי אוסף,
אני שב אל ביתך, אלוהו
ארכה הדרך וגופי חלש הוא,
ריק תרמילי, רק בכאב מלא הוא,
גרנני ניחר, צמא הוא אל היין.
כבדה המלחמה, זרועי יבשה.
תן מנוחה לצעדי שעיפו,
פרוס לחמך לחכי הרעבו
נשימתי כבדה, קוראת אל החלום,
ריקות הן ידי ופי מה קודח, צנן את הלהט, כבה את האש,
מחק כל תקוה, שלח את האור!
לבת האש בלבי עוד בוערת,
קול זעקה עוד ער בתהומותיה.
סגור את הפצע המת בעגועי
קח אהבתי ממני, תן לי שלום!

פרק רביעי:

ה ת ע ל ו ת (סטפאן גאורגה)

אני חש אויר של פלאנטה אחרת
באפלה מחוירים הפנים
שעוד נטו לי קודם ידידות.
מאפירים עצים ושכילים שאהבתי
עד כי בקושי אכירם, ואתה -

צל תעתועים חיורייך ואהוב - מעלה מכאובי באוב -
עד תום ככית בגחלת עמומה,
ולאחר שוך הסער והפרץ
רק עוד תשלח בי רעד של קודש.
אני נמוג בסחרחורת צלילים
במעמקי תודה ובתהומות של שבח,
ומתמסר, חסר משאלות, לרוח הגדולה.
משב של סער תופס בי לפתע
בסחף הקודש ועקות תחינה
של מתפללות מתפלשות באבק:
ואז אראה איך ערפילים ירמו
מעל מרחב פתוח ושטוף שמש
המשתרע עד צוקים באופק.
צח כחלב הקרקע לרגלי.
אז אדלג על תהומות אפסיים
אני נישא מעל ענן גבוה
אני שוחה ביים של אור ניוגה -
אני ניצוץ בלבד מאש הקודש,
אני רק הד רחוק מקול אלוה.

מוריס ראוול: שלושה שירי מאלארמה

PATRIMONIO UC

כל הנראה חייבים שלושת שירי מאלארמה מאת ראוול, וכן שלושת השירים היפאניים מאת סטראוינסקי, את לידתם ל"פיירו הסהרורי" של שנברג, בשלהי 1912 ביקר סטראוינסקי כברליו ונכח בחזרות לקראת ביצוע הבכורה של "פיירו הסהרורי". היצירה השאירה עליו רושם עז, אך אמביוולנטי. אמנם בשוחותיו עם רוברט קראפט (1958) הוא מזכיר את היצירה במלים מעטות בלבד, אך בשעה שחזר לשווייץ וראוול הגחע לביקור אצלו, נראה שהיצירה של שנברג העסיקה אותו רבות והוא הרבה לספר עליה לראוול, אולי, הדגים לו משחו מרשמיו על הפסנתר. פרטיטורה של היצירה טרם יצאה אז לאור, וראוול גם לא שמע את היצירה. אך שני הידידים חיברו אז שלושה שירים כל אחד, לסופראן ולקבוצת כלים שהרכבה דומה מאוד ללהקה הכלית של "פיירו הסהרורי": שני חלילים, שני קלרינטים, רביעיית כלי קשת ופסנתר. אך שניהם נמנעו מליישם את היסוד המהפכני ביותר ביצירתו של שנברג – התפקיד הקולי שהוא ספק שירה – ספק דיבור. את השיר הראשון חיבר ראוול עוד בביתו של סטראוינסקי כשווייץ והקדישו למארחו. שני השירים האחרים מוקדשים לפלוראן שמיט.

סטפאן מאלארמה, הדמות המרכזית בשירה הסימבוליסטית הצרפתית, ושיריו זכו להלחנות רבות וחזרות של דביסי, ראוול, סטראוינסקי, בולז ורבים רבים אחרים. מילון "לארוס" מאפיין אותו במלים הבאות: "הוא מתבטא בשפה מעודנת, שבה המוסיקה של המלים עולה לעתים בחשיבותה על משמעותן". נוכל להוסיף עוד מאפיין חשוב – הגורם הקובע הוא גם ציוריותם של המלים והידימויים, או בקיצור, החשוב הוא המשל ולא הנמשל. תכונות אלו עושות את מאלארמה כמשורר האידיאלי של המלחינים האימפרסיוניסטים.

שפתו של ראוול בשלושה שירי מאלארמה היא חדשנית ונועזת יותר מאשר ברוב יצירותיו האחרות, ללא ספק הוסות להשראה מרחוק של שנברג, אולי גם לחשפעת סטראוינסקי.

ארנולד שנברג: רביעיית כלייקשת מס' 2, אופ' 10 (עם סופראן)
עבוד לתזמורת מיתרים ע"י המלחין.

PATRIMONIO

ארנולד שנברג: מתוך הקדמה להביעיות המיתרים

ב ארבע רביעיות המיתרים שפירסמתי קדמו לפחות חמש או שש אחרות: בהיותי בן פחות מתשע התחלתי לחבר קטעים קצרים לכנור או לשני כנורות, כחיקוי לקטעים שניגנתי אצל מורי. כך התקדמתי בקומפוזיציה כד בכד עם התקדמותי בנגינה. . . לאחר שנים אחדות מצאתי חבר לכיתה שהיתה ברשותו ויולה, ומיד התחלתי לחבר שלישיית לשני כנורות וויולה, אם כי לא היה לפני אז כל דגם לחיקוי. כשרציתי לנגן עם ידיד אוסקר אדלר רביעיות של מוצרט ובטהובן, השיג הוא ויולה גדולה עם מיתרים של קתרוס, שהפיקה צלילים נמוכים כשל צ'לו. ניגנתי בכלי זה כפי שלמדתי לנגן בכנור. לאחר זמן קצר קניתי צ'לו, ואף בו ניגנתי כמו בכנור. הדבר נמשך, עד שצ'לן 'אמיתי' אמר לאדלר, כי האיצבוע בצ'לו שונה. את היתר היה עלי למצוא בכוחות עצמי. . . הייתי מושפע אז מברחמס ומדבז'אק. ואז חל אצלי המפנה לקראת מוסיקה יותר "מתקדמת". הופעתם של מהלר ושרטאוס על הבימה היתה כה עזת רושם, עד כי כל מוסיקאי נאלץ לנקוט עמדה, בעד או נגד.

הרכייעה השניה בפה-דיאז מינור, אופ. 10, חוברת בין השנים 1907-1908, והרגה מן הצורה של פרק מורחב. זה היה אחד הסימנים לכך, כי התקופה של צורות נרחבות, שהחלה ברביעית אופ. 131 של בטהובן, אכן חלפה, וכי התקופה החדשה שאפה לצורות מרוכזות יותר בתוכנן ובצורתן. ברביעיה זו עדיין לא נעשה הצעד המכריע לקראת מה שמכנים אטונאליות. כל אחד מן הפרקים מסתיים בטונאליות מוגדרת, אך יש בו קטעים קשים לתפיסה החורגים ממהלכים הרמוניים מקובלים. חלקים מלודיים בפרק השלישי כבר לא ניתן ללוות באקורדים משולשים מסורתיים. בפרק השלישי והרביעי מוצגים (ע"י הזמרת) שני שירים מאת סטפאן גאורגה:

האופנה שלך - **ג'קובס** **ג'קובס**
 קלישר 11 חלא 655281

PATRIMONIO UC

ארוחות ערב וצהרים
 רח' בן יהודה 256 תל אביב
 טלפון 445465

Lunch & Dinner
 256 Ben-Yehuda St., Tel-Aviv
 Tel: 445465

SHALDAG — מסעדת הדגים — שלדג — Fish Restaurant

בטיחות הידור ונוחות. במילה אחת

וולוו.

פעם VOLVO תמיד VOLVO

"מאיר" חברה למכונות ומשאיות בע"מ מאיר קז ובניו, תל-אביב, רח' קרליבך 23, טל 289191

י.ס.באך: קונצ'רטו ברנדנבורגי מס' 5 ברה מג'ור לחליל, כינור, צ'מבלו, כלי קשת וקונטינאו

ב תקופה הקצרה למדי (1717-1722) בה שירת באך כקאפלמיסטר לנסיך ליאופולד מקתן היתה תקופה מאושרת ופוריה בחייו. הנסיך ליאופולד היה חובב מוסיקה נלהב, ניגן בכלים אחדים והוקיר מאד את באך כמוסיקאי. כנראה התפתחה ביניהם ידידות אישית. שכרו של באך השתווה לנושא המשרה השניה בחשיבותה בחצר קתן. עמדה לרשותו תזמורת טובה, ואף צורפו אליה כמה נגנים מעולים מברלין. הנסיך היה יוצא מידי פעם ל"מסעות מרפא" בקארלסבאד ונהג לקחת את באך איתו. אך נראה שלאחר שנים אחדות התקררו היחסים. על כך הרשה באך לעצמו להעיר מאוחר יותר: במכתב אל ידיד נעורים הערה אירונית: הנסיך רב החסד אהב והבין מוסיקה, כך שקווייתי לגמור את ימי חיי באותה עיר, אבל הוד מעלתו נשא אישה מבית ברנבורג, ומאז נראה כי נטיותיו למוסיקה פחתו. שכן הסתבר כי הנסיכה החדשה היא אמוזה

אין לדעת האם רק חוסר המוסיקליות של הנסיכה היו הגורם לכך, שבאך יקבל על עצמו ב'1722 את משרת הקאנטור בכנסייה ובבית הספר ע"ש תומאס הקדוש בלייפציג. החל מ'1720 הוא מנסה פעמים אחדות למצוא משרה נאותה.

כריסטיאן לודוויג מארקגראף של ברנדנבורג שחי בדרך כלל בברלין והיה מקורב לחצר המלכות הפרוסית, פגש בבאך ככל הנראה בקארלסבאד, כשזה נלווה לאחד ממסעות המרפא של פטרונו הקודם. נראה שבאותה הזדמנות ביקש שליט ברנדנבורג מבאך שישלח אליו יצירות מפרי עטו. ששת הקונצ'רטים נשלחו ב'24 במרס 1724, לקראת יום הולדתו של כריסטיאן לודוויג בצירוף מכתב הקדשה.

כתב היד הזה רבץ בספרייתו של הנסיך, ככל הנראה ללא שימוש. רק לאחר מותו וחלוקת הנכסים בין היורשים, השיג תלמידו של באך, פיליפ קירנברגר, את כתב היד ומסרו לנסיכה אנה אמליה, אחותו של פרידריך הגדול.

המסקנה המאוד רומנטית שהסיקו מכך חוקרי באך הראשונים היתה, כי באך חיבר את הקונצ'רטי הללו במיוחד עבור חצר ברנדנבורג, וכי יצירתו אלה לא זכו לכינוע בזימי חייו. אך לאמיתו של דבר מראים כל הסימנים, כי הקונצ'רטים ה"ברנדנבורגים" חוברו בזמנים שונים ובהזדמנויות שונות לשימושה של תזמורתו של באך בקתן, שמנתה עד 18 נגנים. באך לא רק ביצע את הקונצ'רטים בשלמותם, אלא מאוחר יותר שב וניצל חלקים מהם, בעיבוד מחודש, בתוך קנטטות שחוברו בתקופת לייפציג.

ככל שפרות הקונצ'רטו הבארוקי משתתף הצ'מבלו - כדבר מובן מאליו - בתפקיד הליווי, או ה"קונטינאו", מבלי שהעובדה תצויין במפורש בתווים. אך עד לקונצ'רטו הברנדנבורגי החמישי, שחובר אחרון בסדרה (כנראה בחורף 1720/21), לא זכה אף פעם לתפקיד סולו. בקונצ'רטו הרביעי (שחובר סמוך לקונצ'רטו החמישי) היה רמז קטן ל"אמנסיפציה" של הצ'מבלו, בכך שקיבל תפקיד באס הנבדל במשהו מתפקידם של הצ'מבלו והקונטרבאס. קשה לומר כיום מדוע נמשך כה הרבה זמן, עד שהעלה משהו בדעתו את האפשרות, שגם הצ'מבלו, ולא רק כינור או אבוב יכול לשמש ככלי סולו. אין להסיק מכך שנגני הצ'מבלו נחשבו כנחותים במעמדם, אלא להיפך. לעתים קרובות היה המנצח ממלא תפקיד הצ'מבליסט. הצ'מבלו עמד אז לא בצד התזמורת אלא במרכזה, כשהנגנים עומדים סביבו. במקרים אחרים היתה הנהגת התזמורת נתונה בידי הכנר הראשי. לפי עדותו של פיליפ עמנואל באך, אהב יוהן סכסטיאן (שבווימר אף שימש ככנר ראשי) לנצח על התזמורת דווקא מכלי צנוע יחסית - מעמוד התווים של הוילולה. כך, מספר הבן, הרגיז באך האב את עצמו "באמצע", בין הקולות העליונים לבאס. אך אין ספק שאת תפקיד הסולו לצ'מבלו ייעד באך לעצמו. הכנר המצטיין בתזמורת קיבל את הסולו לכינור וכך הצטמצמה הלהקה הקטנה בשני כלי קשת. כדי לפתור חוסר זה צמצם באך את התזמורת. אין כאן תפקידי כינור ראשון ושני, אלא תפקיד אחד לכינורות.

הצ'מבלו ממלא כאן תפקיד סולו וזוכה בקדנצה גדולה בפרק הראשון שכל האחרים משתתקים. נוסף על כך הוא ממלא גם את תפקיד הקונטינאו בכל רגע שהוא פנוי מתפקיד סולו.

דוד בראודה

נולד ברוסיה למשפחה של מוסיקאים. סבו היה כנר, מלחין ומנצח מפורסם באוקראינה ואף אביו היה כנר. דוד בראודה החל ללמוד מוסיקה בגיל צעיר, לאחר מכן למד בבי"ס מיוחד לבעלי כשרונות מוסיקליים מיוחדים בריגה. בגיל 18 החל את לימודיו בקונסרבטוריון הלאומי של לאטביה, ובו בזמן הופיע בקונצרטים עם תזמורת שונת כנגן וכסולן. לאחר מכן היה חבר קבוע בתזמורת הרדיו של ריגה. דוד בראודה עלה ארצה ב־1971 ושנה לאחר מכן הצטרף לתזמורת הקאמרית הישראלית.

בוריס ברמן

בוריס ברמן נולד ב־1948 במוסקבה, היה תלמידו של הפסנתרן לב אובורין בקונסרבטוריון המוסקבאי ע"ש צ'יקובסקי, שאותו סיים בפסנתר ובצ'מבלו. הוא עזב קאריירה מוצלחת ומבטיחה בברה"מ ועלה לארץ. כאן הפך במהירות להיות מבצע מבוקש ביותר ע"י התזמורת השונת. הוא הירבה להופיע עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית ותזמורת אחרות, וכן השתתף בפסטיבל ישראל. הוא היה היוזם והעורך של סדרת קונצרטי "מגוון מוסיקלי". בסיורו הרבים ברחבי העולם, הופיע בוריס ברמן ברסיטלים רבים וכסולן עם מיטב התזמורת בארה"ב, קנדה ואירופה. בוריס ברמן הקליט עבור חברת מלודיה, פיליפס וטיודור. מר ברמן ממשיך בתפקידו באקדמיה למוסיקה ע"ש רובין באוניברסיטת ת"א ומשמש כפרופסור אורח בכמה מהחשובות באוניברסיטאות של ארה"ב: אוניברסיטת אינדיאנה, בלומנגטון, ברנדיס ובוניברסיטת בוסטון.

ג'ין מאנינג

לזמרת הבריטית ג'ין מאנינג היא אחת מהזמרות המובילות בעולם בכיצועי יצירות המאה ה-20, והופיעה עם מיטב המנצחים כדוגמת בולז, אבאדו, מהטה. בהמשך עונה זו תבצע ג'ין מאנינג את תפקיד הסופראן בשתי הקנטטות של ווברן בפריז בניצוחו של ברנבוים, כמו כן תבצע בברצלונה את יצירתו של שנברג Erwartung למרות שפירסומה בא לה על ביצועי יצירות מודרניות היא מרבה לשיר יצירות מאת מלחינים אנגליים, כשהרפרטואר משתרע בין פרנק ברידג' והמלחינים הרומנטיים עד ליצירות של מלחינים צעירים שהיא עצמה עודדה אותם לכתוב עבורה. הרפרטואר של ג'ין מאנינג כולל גם אורטוריות ואופרות. לאחר שובה מישראל תבצע את תפקיד פיורדליג'י באופרה "קוזי פאן טוטי" למוצארט. השנה היא יובל ה-20 להופעתה הראשונה בלונדון ולציון הארוע מגישה ג'ין מאנינג סדרה של קונצרטים ב"ויגמור הול" בלונדון. זה ביקורה השני בארץ. בביקורה הראשון לפני שנים אחדות ביצעה כאן עם קבוצת נגנים מתוך התזמורת הפילהרמונית הישראלית בניצוחו של זובין מהטה את יצירתו הנודעת של א. שנברג "פיירו הסהרורי". בשנה הקרובה יבקרו ג'ין מאנינג ובעלה הקומפוזיטור אנטוני פאיין באוסטרליה. זה יהיה סיורה הרביעי באוסטרליה.

מיכאל ויינטראוב

מיכאל ויינטראוב נולד ב-1947 בברית המועצות. סיים את האקדמיה למוסיקה ע"ש צ'יקובסקי וניגן בתזמורת הקאמרית בקייב. במקביל המשיך את לימודיו באקדמיה למוסיקה לקבלת תואר דוקטור. בתחרות ארצית של מוסיקאים בברית המועצות זכה בפרס ראשון. עלה ארצה בשנת 1975 והצטרף לתזמורת באר-שבע. משנת 1978 חלילן ראשון בתזמורת הקאמרית. מופיע בהרכבים קאמריים וגם כסולן.

חואן פבלו איסקיירדו

PATRIMONIO UC

חואן פבלו איסקיירדו, יליד צ'ילה, סיים את לימודי הקומפוזיציה באוניברסיטת צ'ילה. בגיל 21 זכה במלגת השתלמות באקדמיה למוסיקה בווינה. כאן גם פגש את המנצח השווייצרי הדגול הרמן שרכן והלך ללמוד אצלו. לאחר שלש שנות השתלמות אצל שרכן חזר איסקיירדו לצ'ילה וניצח על שלש התזמורות הקיימות בה וכן התמנה למנהל המוסיקלי של המכון הקתולי. בצ'ילה גם זכה בפרס הלאומי מטעם הביקורת על תרומתו המיוחדת למוסיקה בת זמננו. ב־1966 זכה בפרס הראשון בתחרות המנצחים על שם מיטרופולוס. הופעת הבכורה של איסקיירדו באירופה נערכה בהולנד ב־1969, ובעקבותיה בא שפע של הזמנות לרוב התזמורות החשובות ברחבי אירופה. במשך שנתיים שימש איסקיירדו גם כמנצח הבית של אוניברסיטת אינדיאנה בארה"ב. פרט לרפרטואר הקלאסי והרומנטי המקובל, יש לאיסקיירדו יחס מיוחד למוסיקה חדשה, ובהופעותיו הרבות בקונצרטים וברדיו, וכן בפסטיבלים חשובים, קנה את אהדתם של מלחינים רבים בני זמננו. חואן פבלו איסקיירדו ביקר פעמים רבות בישראל וניצח על תזמורת ירושלים ועל התזמורת הקאמרית הישראלית. כן התמנה למנהל המוסיקלי והמנצח הקבוע של הטסטימוניום הישראלי.

חברי התזמורת

כנור

ראובן יצחק*
 ירושלמי יחזקאל**
 בראודה דוד**
 אברמוביץ אוכידיו
 בר דרומא אריה
 גוטקין רינה
 דרייבלט סימון
 דיון לורה
 זיסרמן ארתור
 יונגר ברטה
 לבני חיה
 לקונישוק מאיר
 קופרמן פסח
 ויולה
 לברטוב גד***

אפלמן לנה

גודלבסקי אורנה
 שפיגל נחום

צ'לו

גרובר עמנואל**
 ברקוביץ ישראל
 ורדי אורי
 טוליצ'ינסקי לב
 קונטרבאס

צלניקר אורית**
 ברגר כוריס

חליל

וינטראוב מיכאל**

אבוב

פינטוס עודי
 חכלילי גלעד***

קלרינט

חפץ אלי**
 באסון

בטלר מונה

קרן

אתרוגי דן

חצוצרה

פרידמן חנן**

תופים וכלי הקשה

צ'יפריאני ג'ון**

מנהל במה וספרן

עמידורר אילן

* נגן ראשי

** נגן ראשון

*** בחופשה

PATRIMONIO UC

מנהל: רוגני אברמסון

מנהל מוסיקלי: אורי סגל

חברי ההנהלה:

ח'כ וירשובסקי מרדכי
 מר נרקיס גדי
 מר קליו' שמעון
 מר ראובן יצחק*
 מר שלוש אביעזר
 ד"ר שרביט אורי
 עו"ד שנהב חיים

מר ארצי יצחק
 מר בראודה דוד*
 פרופ' בראון יחזקאל
 גב' גולדמן אביבה
 פרופ' הראל אריה

* חבר התזמורת

התזמורת הקאמרית הישראלית נתמכת בידי:

קרן התרבות אמריקה-ישראל

משרד החינוך והתרבות

תכניה: בי אנד בי • פרסום ושיווק בע"מ רח' החשמונאים 27 תל-אביב טל 291487, 290291(03)

התזמורת הקאמרית הישראלית

בית אסיה, ויצמן 4 ת"א, טל. 210102

מנצח: חואן פאבלו איסקיירדו
 סולנים: ג'יין מאנינג, סופראן
 מיכאל וינטראוב, חליל
 דוד בראודה, כינור
 בוריס ברמן, צ'מבלו

PATRIMONIO UC

בחסות המועצה הבריטית

7.5.83 אולם יד לבנים, כפר סבא

מוזיאון תל אביב, אודיטוריום רקנטי
 קונצרט מנויים מס' 9

8.5.83 סדרת יום א'

9.5.83 סדרת יום ב'

11.5.83 סדרת יום ד'

אולם י.מ.ק.א ירושלים קונצרט מנויים מס' 7
 בשיתוף רשות השידור

14.5.83

15.5.83 אודיטוריום חיפה, קונצרט מנויים מס' 7

מחול | מוסיקה | תיאטרון | תערוכות

תיאטרון מחול הארלם | ירח המחול הבינלאומי 81, 82 | תיאטרון חנוכה אושרה אלקיים | בנימין ז'אן | בית דור

בואיליה חארג' - פסטיבל ישראל | להקת מחול מילי טיילור | הבילי הולנדי | להקת מחול בת שבע | להקת מחול בת דור | תיאטרון הבילי הצרפתי

מוזיאון תיאטרון קונצרטיוס | מוזיאון תיאטרון סידרת קונצרטיוס | ישראל במצרים | מוזיאון תיאטרון סידרת קונצרטיוס | מוזיאון תיאטרון סידרת קונצרטיוס | מוזיאון תיאטרון סידרת קונצרטיוס | מוזיאון תיאטרון סידרת קונצרטיוס | מוזיאון תיאטרון סידרת קונצרטיוס

יופי של ג'וז | סטיבן צ'ון גב | ריי צ'ארלס | ג'יימס טיילור | אייזק מיסניהיינר | סרגיי סודצ'ין 88 ברזיל

תל אביב הקטנה - הבמה | יוסלה גילס תיאטרון חיפה | מקום אחר הקאמרי | מרי סטיוארט - הבימה

טובי הקאמרי | המעילה הבימה | העורר תיאטרון חיפה | סיפור הכרבים פסטיבל ישראל | אמאדאס הקאמרי | תיאטרון ג'וז' ויש' של ארז'ן

גיים טיילורמן תערוכה ומיצג | מציאות אצילה מוזיאון ישראלי | דני קרוואן מוזיאון תיאטרון | וובה צדק תערוכה ומיצג

חוני המעיל תערוכה | תל חי אירוע אמנותי | בית התפוצות 8 תערוכות נודדות | היה היה בית ארז'ן | ג'ונצ'ה רדיוס | ג'יימס אוקסר מוזיאון תיאטרון

15% הנחה ללקוחות בנק דיסקונט הרוכשים כרטיס לתזמורת הקאמרית

מפעלות דיסקונט » תרבות ואמנות

התזמורת הקאמרית הישראלית

מנהל מוסיקלי אורי סגל
העונה ה-17
1982-83

1982-83

PATRIMONIO UC

